

אנחנו מחדש

הם כבר בעלי משפחות והורים לילדים,
שבאמצע החיים משנים כיוון, בוחרים
במקצוע חדש וחוזרים אל ספסל הלימודים
מירי בן דוד-לוי

פרופ' שאול קרקובר, נשיא מכללת חמדת הדרום הממוקמת סמוך לנתיבות, מכיר מקרוב מקרים רבים של סטודנטים שהחליטו לפקוד את ספסל לימודי ההוראה אחרי קריירה צעירה ראשונית, בדרך כלל כשהם בעלי משפחה וילדים. במכללת חמדת הדרום מכשירים מורים, מורות וגנות להוראה ולמערכות החינוך לכל הגילים בהפרדה מגדרית. "רוב הבנות שבאות ללמוד באות אחרי שירות לאומי, אבל יש גם מסגרות שמתאימות לבוגרים יותר ולגברים אחרי עשר שנות ישיבה. יש לנו מסלול השלמת תואר לחרדיות ועוד".

קרקובר מדגיש כי למרות ההתחשבות וההבנה, הדרישות האקדמיות נשארות בעינין: "אנחנו מקפידים על רמה מסוימת ועל דרישות ברורות, ובשטח דואגים לפתרונות ולהתחשבות בסטודנטים בהתאם לצורך. לדוגמה, כשיש סטודנט שממשיך לעבוד אנחנו דואגים להקל עליו במה שאפשר. היה לנו מישהו שלמד לתעודת הוראה באנגלית, והיה לו קשה למצוא עוד יום בשבוע שבו יגיע לעבודה המעשית. אז תפרנו לו יום כזה ביום שישי, מצאנו מקום מתאים אפילו שזה לא בנוהל, ובמיוחד בשבילו נמצא מדריך פדגוגי שיכול להגיע בימי שישי. וזה לא מקרה נדיר. אנחנו משתדלים לעשות כל מה שרק אפשר כדי לאפשר ולעודד הצלחות".

יש לכם סגל מורים ומרצים בכירים, מה הם מספרים על העבודה מול קהל מבוגר יותר? זה מאתגר יותר או דווקא להפך?

"מדובר בקהל מיושב שמגיע עם הרבה מוטיבציה, אבל כצוות הוראה אנחנו לא רואים הבדלים מהסטודנטים הצעירים. לפעמים בגלל הרצון להתאים את עצמנו ולהקל במקרים השונים, מדובר באוכלוסייה שדורשת השקעה כלכלית גבוהה יותר.

פרופ' שאול קרקובר, נשיא מכללת חמדת הדרום: "כשיש סטודנט שממשיך לעבוד, אנחנו דואגים להקל עליו במה שאפשר. היה לנו מישהו שלמד לתעודת הוראה באנגלית, והיה לו קשה למצוא עוד יום בשבוע שבו יגיע לעבודה המעשית. במיוחד בשבילו נמצא מדריך פדגוגי שיכול להגיע בימי שישי, וזה לא מקרה נדיר"